

—
|
+
|
—
Bidden wij samen voor de zielerust van
DE HEER

Remi BOURDEAUD'HUY

echtgenoot van Mevrouw
SIMONNE MARROYEN

geboren te Brakel op 4 december 1904 en aldaar
godvruchtig overleden op 22 oktober 1978, gesterkt
door het sacrament van de zieken en de Pauselijke
Zegen.

Rustend onderwijzer

Wijkverantwoordelijke van de plaatselijke genoot-
schap Kerk en Wereld

Secretaris en spelend lid van de
Koninklijke Harmonie « De Eendracht »

Lid van het St.-Gregoriuskoor

Houder van het zilveren ereteken van St.-Bavo

Medestichter en secretaris van het Werk v. d. Akker

Lid van het C.O.V.

Oudstrijder

Als een rijpe, voldragen en volschone herfstvrucht
werd Meester Remi geplukt uit de tuin van onze
parochiegemeenschap om als teken van hoop de
tafel te sieren van het eeuwig gastmaal bij de Heer!

Het nieuws van zijn heengaan wierp een schaduw
over ons hart die blijde zondagmorgen van het « Te
Deum » om de nieuwe Paus.

In het laatste kruisje, dat wij op zijn kille voor-
hoofd tekenden hebben wij nog eens alles gelegd
wat wij met ontelbaar velen voor hem voelden :

DE EERBIED voor een man van diep geloof, met on-
kreukbaar vaste en christelijke principes, rechtlijnig
en kordaat. « Uw woord weze ja, ja ; neen, neen »
zei de Heer, het was ook het zijne ! Daarom kon hij
tot in zijn laatste levensuur klaarbewust en onbe-
vangen de dood in d'ogen zien. Voor de « laatste

sacramenten » koos hijzelf dag en uur. Het maakte
hem gelovig groot !

DE BEWONDERING van generaties oudleerlingen,
oud-collega's en parochianen van de onderwijzer
die een opvoeder was met zijn leerlingen begaan,
en die hen volgen bleef, fier en gelukkig omdat er
priesters uit gegroeid zijn. « Meester » hoorde hij
zich gaarne noemen ; hij was het en bleef het tot
het laatste uur, de raadsman die raak en gevat kon
putten uit rijke ervaring.

DE ONGEVEINSDE AANHANKELIJKHEID van zovele
vrienden voor wie hij de bezieler was van een echt
en diep beleven van schoonheid en muziek, van
liefde voor bloemen en planten. Het schone en het
godse waren voor hem onlosmakelijk en hecht in
elkaar vervlochten.

DE TEDERE onuitsprekelijke DANKBAARHEID voor
zijn trouwe echtgenote, kinderen, kleinkinderen, zus-
ters en broers, die hij wel met pijn in 't hart verla-
ten moest, maar toch tot in de dood voorgaan bleef
met aansporing tot gebed, met zijn vaderlijke ver-
maningen en zijn zorgvolle bekommernis die deze
oproepen van de Heer Jezus zelf : « Hebt elkander
lief ».

« Aller harten zijn gericht op U, Heer,
Want Gij geeft aan ieder Zijne spijsje t'allentijd »

Aan ons St.-Gregoriuskoor schonk hij deze verzen,
zo vaak biddend gezongen. Nu is zijn hart — wij
geloven het — blijvend met de Heer verenigd, en
is d'eeuwige schoonheid zijn spijsje t'allentijd !

Onze Lieve Vrouwke van d'oktobermaand, hij ver-
eerde U als een kind zijn moeder, wees Gij zijn
voorspreekster bij Uw Zoon, de Albehoeder !

De familie dankt voor uw gebed en voor uw gelo-
vige deelneming.

Brakel, 28 oktober 1978.

Drukk. De Ruyver, Brakel